DOMSTOLENS KENDELSE
AF 26. SEPTEMBER 1984 [1]

Miljøpartiet »Les Verts« mod Europa-Parlamentet

Sag 295/83

Sammendrag

Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter der berører dem umiddelbart og individuelt — retsakter der er et led i budgetvedtagelsen

(EØF-traktaten, art. 173; finansforordning af 21. december 1977, art. 1, stk. 1)

Som det fremgår af artikel 1, stk. 1, i finansforordningen, der definerer budgettet som det dokument, der hvert år forud fastlægger Fællesskabernes forudselige indtægter og bevilger deres forudselige udgifter, er vedtagelsen af budgettet ikke andet end en tilladelse til at afholde udgifterne. Ingen fysisk eller juridisk person kan derfor under nogen omstændigheder være umiddelbart berørt af akter, der er et led i denne vedtagelse. Sådanne personer kan alene eventuelt være berørt af akter, der træffes til gennemførelse af budgettet.

I sag 295/83

MILJØPARTIET »LES VERTS« (»De Grønne«), der er en sammenslutning uden erhvervsmæssigt formål,

sagsøger,

mod

EUROPA-PARLAMENTET,

sagsøgt,

1 — Processprog: Fransk.

angående en påstand om annullation af:

— Europa-Parlamentets afgørelse af 27. oktober 1983, hvorved De europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1984 blev vedtaget med ændringer; og

— Europa-Parlamentets afgørelse af 19. og 20. december 1983, hvorved De europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1984 blev vedtaget med ændringer ved 2. behandling.

1. Ved stævning, registreret på Domstolens justitskontor den 28. december 1983, har miljøpartiet »Les Verts«, der er en sammenslutning uden erhvervsmæssigt formål, i medfør af EØF-traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 27. oktober 1983, hvorved De europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1984 blev vedtaget med ændringer og af Europa-Parlamentets afgørelse af 19. og 20. december 1983, hvorved De europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1984 blev vedtaget med ændringer ved 2. behandling.

2. Sagsøgeren har anfægtet de førnævnte akter, for så vidt som der herved fastslås godkendelse af en budgetpost, der giver hjemmel for bevillinger »til forberedelse af det næste europæiske valg«. Det drejer sig om konto 3708, der er indeholdt i sektionen for Europa-Parlamentets budget. Den blev første gang optaget i budgettet for regnskabsåret 1982. Bestemmelsen er ledsaget af en anmærkning, der fastslår, at »denne bevilling anvendes til medfinansiering af forberedelsen af information om det andet direkte valg i 1984 i overensstemmelse med præsidiets [for Europa-Parlamentet] afgørelse af 12. oktober 1982«.

3. I henhold til artikel 18 i finansforordningen af 21. december 1977 (EFT L 356, s. 8) er Parlamentet beføjet til at gennemføre de bevillinger, der er tillagt det. Sagsøgeren frygter, at Parlamentet skal bruge denne beføjelse til at begunstige partier, der var repræsenteret i Parlamentet efter valget i 1979, til skade for partier, der ikke var indvalgt, i forbindelse med godtgørelsen af omkostninger ved deltagelsen i valgkampagnen i 1984. Denne frygt har sit grundlag i en beslutning fra Europa-Parlamentets præsidium af 29. september 1983 (EFT C 293, s. 1), der erstatter beslutningen af 12. oktober 1982,

hvorved der sker fastsættelse af fordelingsnøglen for bevillinger vedrørende artikel 3708 i De europæiske Fællesskabers almindelige budget. Ifølge denne gives 31 % af bevillingerne til politiske grupperinger, der deltog i Europa-valget i 1984, mens 69 % af midlerne blev fordelt mellem partier, der var repræsenteret i det i 1979 valgte Europa-Parlament.

4. I medfør af procesreglementets artikel 91 har Parlamentets nedlagt påstand om afvisning og anmodet Domstolen om at tage stilling hertil uden at indlede behandlingen af sagens realitet.

5. Parlamentet har medgivet, at dets i sagen anfægtede retsakter kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål, men har dog gjort gældende, at sagsøgeren ikke er individuelt og umiddelbart berørt af disse akter, som Parlamentet skal træffe i forbindelse med godkendelsen af budgettet.

6. Sagsøgeren har gjort gældende, at de anfægtede beslutninger berører sagsøgeren individuelt og umiddelbart, fordi de indebærer udbetalingen af økonomisk støtte til politiske partier, der er sagsøgerens politiske modstandere.

7. Sagsøgerens anbringende kan ikke lægges til grund. Artikel 1, stk. 1, i finansforordningen af 21. december 1977 definerer nemlig budgettet som »det dokument, der hvert år forud fastlægger Fællesskabernes forudselige indtægter og bevilger deres forudselige udgifter«. Vedtagelsen af budgettet er således ikke andet end en tilladelse til at afholde udgifterne. Ingen fysisk eller juridisk person kan således under nogen omstændigheder være umiddelbart berørt af akter, der er et led i denne vedtagelse. Sådanne personer kan alene eventuelt være berørt af akter, der træffes til gennemførelse af budgettet.

8. Da afgørelse alene kan træffes på grundlag af sagens akter, findes det ikke nødvendigt, at parterne afgiver mundtlige indlæg. Følgelig kan det på grundlag af EØF-traktatens artikel 173 og procesreglementets artikel 91 fastslås, at sagen er anlagt af en juridisk person, der ikke er umiddelbart berørt af de anfægtede akter, hvorfor sagen må afvises.

Af disse grunde

på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten

bestemmer

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene T. Koopmans, K. Bahlmann og Y. Galmot, dommerne A. O'Keeffe, G. Bosco, O. Due, U. Everling og R. Joliet,

generaladvoket: G. F. Mancini
justitssekretær: P. Heim

1. **Sagen afvises.**

2. **Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.**

Luxembourg den 26. september 1984.

For justitssekretæren

J. A. Pompe
Assisterende justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident